

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

In-Cult

Edukativna metoda
RADIONICE U MUZEJIMA
Zavod za proučavanje kulturnog
razvitka, Srbija

Erasmus+

Struktura opisa metode:

Naziv metode: Radionice u muzejima

Naziv institucije/saradnika: Zavod za proučavanje kulturnog razvitka, Beograd, Srbija

Kontakt osoba/kontakt podaci: Marko Krstić , marko.krstic@zaprokul.org.rs

Slike

Autor fotografija: Jelena Đorđević

Kratke informacije:

Organizator: muzeji

Ciljna grupa: sve starosne grupe ili određena grupa (starost, tematska grupa, npr. grupa umetnika, tradicionalna grupa...)

Vreme potrebno za pripremu: kratko (već postojeće radionice u muzejima)

Vreme potrebno za implementaciju: maksimalno 75 minuta

Mesto/mesto (unutra, spolja): u zatvorenom i na otvorenom (u zavisnosti od kapaciteta muzeja i uobičajene prakse)

Pogodno vreme: bilo kada prema radnom vremenu muzeja

Mogućnost implementacije online: preko Zoom-a ili Skipe-a

Kratak opis metode (maks. 100 reči):

Muzeji su institucije otvorene za javnost koje čuvaju i promovišu kulturno nasleđe, uključujući nematerijalno kulturno nasleđe. Radionice koje bi vodili kustosi bi uključivale objašnjenje kulturnog nasleđa i njegovog konteksta u određenom prirodnom i društvenom okruženju. Zatim, uzimajući specifično kulturno blago, koristeći artefakte i dokumentaciju u muzejskim zbirnama, kustosi bi, u interakciji sa učesnicima radionice, upoznavali sa njegovim karakteristikama, kao i sa procedurama i praksama čuvanja. Učesnici radionice bi bili podstaknuti da podele svoje znanje o blagu, kao i svoje ideje za promociju određenog kulturnog blaga i praksi koje ga okružuju.

Implementacija metode u projektu (maks. 100 reči):

Ova metoda je primenjena na Nacionalnom sastanku u Muzeju na otvorenom „Staro selo“ u Sirogojnu. Zanatske radionice, kuće i izloženi tradicionalni pčelinjaci korišćeni su kao ambijent za opisivanje seoskog života i privrede u zapadnoj Srbiji. Na taj način su učesnici ovog događaja vezanog za IN-CULT dobili demonstraciju kulturnog blaga, među kojima je i pčelarstvo, izabrano za blago iz Srbije.

Slične radionice redovno se organizuju i u drugim muzejima širom Srbije, sa kojima saraduje Zavod za proučavanje kulturnog razvitka. Ovo omogućava održivost metode.

Korak po korak opis metode (maks. 200 reči):

1. Izbor kulturnog blaga na koje će se radionica fokusirati kako bi se oslikala živa kultura u okruženju.
2. Priprema materijala za radionice (vizuelne prezentacije, artefakti, muzika...).
3. Priprema ambijenta za radionicu (u zatvorenom, na otvorenom).
4. Prezentacija nasleđa i odabranog kulturnog blaga.
5. Pitanja, odgovori i ideje učesnika (posebno učenika).
6. Naučene lekcije – povratne informacije učenika na kraju svake radionice.
7. Praćenje: predlozi za interpretaciju i promociju kulturnog (ih) blaga koji će se distribuirati.

Nastava i učenje (maks. 100 reči):

Uz vođstvo kustosa, kulturno blago se uči *in situ*. Učenici imaju priliku da vide, čuju, pa čak i dodirnu artefakte i razumeju kontekste u kojima su kulturna blaga napravljena i korišćena/praktikovana. Takvo iskustvo povećava interesovanje. Interaktivna priroda radionica doprinosi povećanju učešća u praksama očuvanja, istovremeno podstičući kritičko razmišljanje jer se učenici podstiču da postavljaju pitanja i odmah daju povratnu informaciju tako što dele svoje ideje o interpretaciji i promociji živog kulturnog blaga. Direktno učenje omogućava bolje razumevanje sličnih tradicija u drugim zemljama, kako istočnim tako i zapadnim. Glavne motivacije uključuju direktno učenje o kulturnom blagu i mogućnost da se iskuse žive tradicije. Ovaj metod se može kombinovati sa kvizom.

5 ključnih reči:

Kulturno nasleđe, muzeji, radionice, artefakti, iskustvo

--

Mogući alati za obuku, materijal, resursi za korišćenje (npr. letak, roll-up itd.):

Artefakti, fotografije, video snimci, muzika

Mogućnosti diseminacije metode:

Društvene mreže, saopštenja za javnost